

bekjendt, at der har været nedsat en Kommission om Gift-handelen, og at der kan ventes et Lovforslag om den. Det er min Overbevisning, og den vil vistnok Enhver komme til ved at undersøge Sagen nærmere, at et saadant Lovforslag maa gaa forud for eller følge samtidig med Udvælgelsen af det foreliggende Lovforslag i denne Retning. Derfor er ogsaa hele Udvalget enigt om en Gjennemsynsbestemmelse, som jeg senere skal komme til. Jeg skal isørigt ikke forbyde mig videre i Sagen i dens Almindelighed eller i dens Enkeltheder. Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre om enkelte Punkter, som jeg tror, ikke have været tilstrækkeligt omtalte i det Foregaaende. — Ved Ændringsforslaget under Nr. 4 er der foreslaaet, at der efter „Kjøb“ skal indskydes „Pølser“, fordi de ere nogle af de farligste Levnetsmidler. Der har derfor i Udvalget været Tale om at søge Indførelse af Pølser forbudt; men det Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, har indrømmet, at det muligvis har store administrative Vanskeligheder, og vi have ikke været istand til at affatte et Ændringsforslag i denne Retning; vi have derfor forbeholdt os at stille Ændringsforslag til 3die Behandling, saafremt vi maatte faae fornøden Beileedning dertil. Jeg skal henstille til den ærede Justitsminister, om han ikke vilde tage under Overveelse, om det ikke var muligt at faae et saadant Ændringsforslag til 3die Behandling; thi ved en Lov af denne Bestaffenhed, som jo nærmest er en Politilov, kunne saadanne Ændringsforslag bedst udgaa fra Regjeringens Side. Skulde det ikke lykkes denne Gang at komme saa vidt, da anser jeg det heller ikke for at være saa overordentlig vigtigt, at det ikke vel kunde udsættes, indtil vi, hvis Loven nu udkommer, i Øjeblik af nogle Aar komme til at gennemse den. Et andet Punkt, der har været paa Tale, vedrører Ændringsforslaget Nr. 11, nemlig, at naar der udtages Væver, som anses for at være forfalskede, skulde der strax ydes Betaling derfor efter gangbar Pris. Jeg tror, at det er et Punkt, som det ikke vil være vanskeligt at opnaa Enighed om. Jeg for mit Vedkommende vil ogsaa om dette Punkt gjøre en Henstilling til den høitærede Justitsminister, som engang ifjor, huser jeg, har udtalt sig derom — det var ogsaa et Punkt, hvor der var Tale om at komme Udvalget imøde —, om det ikke var muligt ogsaa paa dette Punkt at faae et Ændringsforslag, hvorved man kunde komme til at yde Betaling strax, især da det ofte er uformuende Folk, som maatte handle paa anden Haand og ikke saa godt kunne taale det Tab, der er forbundet med strax at skulle miste Væverne. — Under Nr. 12 er der stillet et Ændringsforslag af et Mindretal, som berører Lovforslagets Fortolkning, nemlig hvad der skal forstås ved Ordet „Kommuner“. Jeg har privat hørt fremsette den Bemærkning, at „Kommuner“ ogsaa

kunde være Amtskommuner, men jeg tror egentlig ikke, at Noget vilde falde paa, at det skulde være Meningen. Spørgsmaalet dreier sig nærmest, om der menes alene Kjøbstadkommuner eller tillige Landkommuner. Jeg tror, at de, som staa mig nærmest med Hensyn til Blik paa denne Lov, mene, at dette Udtryk ialtsald burde opfattes saaledes, at det ogsaa omfatter Landkommuner, saa at der altsaa ogsaa i Landkommuner med 5,000 eller, som der her er foreslaaet, 3,000 Indbyggere, skulde ansættes en Mand til at føre Lilsyn. Jeg haaber imidlertid, at det skal lykkes ved Ændringsforslag til 3die Behandling at sjerne enhver Tvivl om, hvad der menes med dette Ord. Ændringsforslaget under Nr. 13 er allerede blevet omtalt, og jeg antager, at ogsaa det ærede Mindretal under Nr. 1 er tilbøjeligt til, forsaavidt dets egne Ændringsforslag ikke skulde blive vedtagne, da at gaa med til et noget større Lilsyn, saaledes at ogsaa de Kommuner, som have imellem 3,000 og 5,000 Indbyggere, kunne faae et saadant. Jeg indrømmer ganske, hvad der er kommet frem her under Forhandlingerne, at isølge Lovforslaget ville de største Kommuner, f. Ex. Kjøbenhavn, faae et uforholdsmæssigt stort Lilsyn. Ogsaa derpaa haaber jeg, at den høitærede Justitsminister vil kunne raade Bod ved et Ændringsforslag til 3die Behandling. — Under Nr. 23 er foreslaaet, at Laboratoriet tillige skulde staa aabent for Private. Jeg er ganske vist en Under af den Tanke, at Private skulle faae Leilighed til at faae Væver prøvet undersøgte; men jeg tror ikke, at dette Laboratorium skal have denne Opgave. Jeg tror, at min Tanke vil kunne oplyses bedst ved et Exempel, ved en Signelse, som maatte er Afskillige bekjendt. Man fortæller om et Dampskib, der gik over det store Hav og gik med fuld fart. Men saa var der nogle af Passagererne, der opdagede, at man ogsaa kunde bruge Dampen til at fuge ved, og saa gik Noget deraf til den Brug, og der var Andre, der mente, at Dampen ogsaa kunde bruges til at vaskes med, og saa gik Noget deraf til den Brug, og saaledes ledte man efterhaanden Dampen bort til forskellige Formaal, og inden man rigtig havde set sig om, stod Dampskibet stille, fordi Dampen, der var bestemt til at drive Skibet fremad, blev brugt til en Mængde andre uvedkommende Formaal. Saaledes tror jeg, det vil gaa, hvis den Bestemmelse indsættes i Loven, at dette Laboratorium, hvis væsentligste Bestemmelse er at undersøge Forfalskningen af Levnetsmidler, ogsaa skulde bruges til kemiske Analyser, f. Ex. for Landmænd og Stigt. Jeg skal fremhæve, at jeg ønsker, at Landmænd skulle have Leilighed til at faae saadanne Analyser foretagne, men jeg beder kun om, at man vil holde fast, at det ikke er dette Laboratorium, der skal bruges dertil. Maa det være mig tilladt med det Samme at henlede Opmærksomheden paa et Foredrag, der blev holdt den 14de Januar iaar i Landhusholdnings-